

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Faisala Husseiniho v právní věci žalobkyně: **M. C.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 936/3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 1. 2026, č. j. 16 Az 16/2025 – 31,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) se kasační stížností domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2025, č. j. MV-93542-3/OAM-2025, jímž žalovaný zastavil řízení podle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Stěžovatelka současně s podáním kasační stížnosti mimo jiné požádala o ustanovení zástupce z řad advokátů.

[2] Stěžovatelce nebyl usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 4. 2026, 21 Azs 28/2026 – 20, ustanoven zástupce pro řízení o kasační stížnosti (výrok I.). Stěžovatelka totiž dostatečným způsobem neozřejmila své osobní a majetkové poměry. Kasační soud zároveň vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení předložila plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo aby ve stejné lhůtě prokázala, že má vysokoškolské vzdělání vyžadované pro výkon advokacie (výrok II.). Toto usnesení bylo stěžovatelce doručeno vhozením do domovní nebo jiné stěžovatelkou užívané schránky podle § 50 odst. 1 občanského soudního řádu ve čtvrtek 16. 4. 2026 (viz doručka na č. l. 20 spisu NSS). Poslední den patnáctidenní lhůty k doložení zastoupení tak nastal v souladu § 40 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) v pondělí 4. 5. 2026 (s ohledem na to, že poslední den lhůty připadl na svátek v pátek 1. 5. 2026; srov. § 40 odst. 3 s. ř. s.). Stěžovatelka přesto do dnešního dne plnou moc udělenou advokátovi nepředložila a ani jinak na výzvu tohoto soudu nereagovala.

[3] Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem představuje jednu z podmínek řízení o kasační stížnosti

[4] Stěžovatelka však plnou moc udělenou advokátovi ve stanovené lhůtě ani později nepředložila a stejně tak nedoložila, že má vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. Nejvyšší správní soud tedy kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[5] Pro úplnost kasační soud uvádí, že stěžovatelka svou kasační stížnost spojila též se žádostí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud však podotýká, že rozhodl o kasační stížnosti bezprostředně po provedení nezbytných procesních úkonů, a proto již nerozhodoval samostatně o návrhu na přiznání odkladného účinku, neboť by to bylo s ohledem na nesplnění jedné z podmínek řízení (zastoupení advokátem) zjevně nadbytečné.

[6] O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. května 2026

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu